

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 9. Concilium Remense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Secul. XII. pendii moratus totum annum millesimum centesimum trigessimum primum
 A.C. 1131. in Francia consumpsit.

§. IX.

Concilium Remense.

Innocentius Papa omnes Occidentis Episcopos ad Concilium circa Festum S. Lucae Remis celebrandum convocavit; ecc vero dum ad iter faciendum se comparant, tristis casus urbem Parisiensem funestavit. Rex Ludovicus Crassus, decima quarta Aprilis anno millesimo centesimo vigesimo nono, Philippum filium suum, natu majorem, puerum formosum & magnæ spei, Regem ungi & coronari jusserat; sed eum, cum quadam die juvenili alacritate armigerum in platea insequitur, equus, animal natura sua ad omnia pavidum, forte sub pedibus ejus decurrentis porci specie consternatus, in terram effudit, lapsu tam infausto, ut subjectum sui corporis mole miserrime contriverit. Infelix Princeps nocte proxima sine confessione vel Viatico extinctus est, decima tertia Octobris. Corpus in Monasterio S. Dionysii terræ mandatum. Hujus mortis nuncio accepto Pontifex missos ad Regem parentem Geofridum Episcopum Catalaunensem, & Cardinalem Matthæum Episcopum Albanensem suo nomine consolationem suggerere jussit;

Sup. vit.
Lud. p. 318.
Order. l. 13.
p. 895.
Chron. Maurin. p. 377.

at Sugerius aliique viri, quorum familia-^{Sæcul. XII.}
ritati Rex adsueverat, formidantes, ne A.C. 1131.
valetudine pridem labefactata subito de-
ficeret, suaserunt, ut in Concilio oppor-
tune congregato filium suum Ludovi-
cum, secundo genitum nunc post obitum
Philippi natu majorem, sacri liquoris un-
ctione inaugurari & coronari præciperet,
& sic æmulum tumultum antever-
teret.

Dominica sequente, in Festo S. Lucæ,
decima octava Octobris, cum Papa Suef-
sione diversaretur, Ecclesia S. Medardi
consecrata, inde Remos se contulit ad
Concilium, quod dies ferme quatuorde-
cim tenuit. Cui Archiepiscopi tredecim,
Episcopi ducenti sexaginta tres, &
plurimi Abbates, Clerici, Monachi, Fran-
ci, Germani, Angli & Hispani adfuere.
Inter Abbates in hoc Concilio præsentis
celeberrimus erat S. Bernardus, quem ^{vit. S. Ber-}
Papa a latere suo avelli non patiebatur, ^{nard. lib. II.}
eumque in quolibet Cardinalium con- ^{c. I.}
ventu, in quo de Salute Ecclesiæ delibe-
randum erat, sedere jubebat. Privati
quoque causas suas S. Bernardo expone-
bant, qui deinde oppressorum tutor &
Defensor rem ad Curiam Papæ defere-
bat.

In hoc Concilio Electio Innocentii
Papæ solemniter approbata, & Petrus
Leonis excommunicatus, nisi resipisce-

U u 3 ret.

Sæcul. XII. ret. Præterea Canones septenderim ad
 A.C. 1131. Disciplinam spectantes promulgati jam
 prius in Concilio Claromontano, anno
 to. 10. Conc p. 982. superiore, confirmati, & plerique in an-
 tiquioribus Conciliis conditi. Mihi præ
 ceteris memorabiles visi sunt sequentes.

Can. 3.

c. 6.

Viri Religiosi
 non sint Me-
 dici.

Nemo Bona Episcoporum mortuorum di-
 ripiat, sed ea Ecclesiæ & Successori ser-
 ventur sub œconomi & Clericorum cu-
 stodia. Hic Canon conditus videtur ad
 reprimendam illorum Principum cupidi-
 tatem, qui vacantium Ecclesiarum pos-
 sessionem arripiebant; quod Guilielmus
 Rufus Rex Angliæ solebat. Vi alterius
 Canonis, Monachi & Canonici Regula-
 res Legibus Civilibus & Medicinæ, unde
 sibi pecunias comparent, non studeant.
*Avaritiæ quippe flammis accensi, inquit
 Concilii Patres, se Patronos causarum fa-
 ciunt, & cum psalmodiæ & Hymnis vacare
 deberent, gloriose vocis confisi munimine
 allegationum suarum varietate justum &
 injustum fasque nefasque in judicio defen-
 dunt. Attestantur vero Constitutiones
 Imperiales probrosum esse Clericis, si Di-
 sceptionum Forensium periti esse cu-
 piant. Turpis lucri amore etiam Cano-
 nici & monachi, neglecta animarum cura
 & contra Ordinis sui decorem, humana
 corpora arte Medica sanitati restituere
 pollicentur, & impudicis oculis ea aspi-
 ciunt, quæ sine rubore ne quidem nominari*
 ab

ab honestis hominibus possunt. Tandem ^{Sæcul. XII.}
 Episcopis & Abbatibus hujusmodi scan- ^{A.C. 1131.}
 dala dissimulare aut tolerare, addita De-
 positionis comminatione, prohibetur.

Quidam illius ævi Scriptor vehemen-
 ter invehitur in Monachos Causidicos,
 qui non Psalmos, sed Decreta & Leges ^{De clauf.}
 meditabantur, qui Genealogiæ operam ^{abus. 6. c. 17.}
 dantes connubia illicita defendere cona- ^{ap. Aug.}
 bantur (hujusmodi enim causæ in Judi- ^{Vitt.}
 cio frequentissime agitabantur) qui ta-
 bulis onusti Alpes superabant, & Romam
 pergebant, negotium Principis Sæcula-
 ris tractaturi. Dignum, quod notetur,
 omnino illud est, quod Concilium Re-
 mense disertis verbis solum Viros Reli-
 giosos Professos Causidicos esse vel Me-
 dicos vetet, & quasi tacite id Clericis Sæ-
 cularibus concedat. Revera autem Lai-
 corum ignorantia hoc malum efficiebat
 necessarium, cum soli viri literati tam
 Juris quam Medicinæ periti essent.

In alio Concilii Remensis Canone da-
 mnantur illæ Feriæ, in quibus Milites ex
 condicito conveniebant, ut vires suas &
 promptitudinem ostentarent (nempe
 Ludi Equestres) causa autem id prohi-
 bendi adducitur, quod inde mortes ho-
 minum & animarum pericula sæpe pro-
 ficiscantur. *Quare, inquit Patres, si
 quis eorum ibidem mortuus fuerit, quam-
 vis ei poscenti Pœnitentia & Viaticum*

Sæcul. XII. *non negetur, Ecclesiastica tamen careat*
A.C. 1131. *sepultura.* Non tamen apparet, has Le-

6. 13.

ges Ecclesiasticas, quamvis sæpe renovatas, ullum effectum fuisse secutum, aut ideo Dimicationes Militares & Hastatorum certamina fuisse sublata, quæ extitisse frequentissima per annos adhuc quadringentos legimus. In alio Canone sancitur, ut si quis, suadente Diabolo, violentas manus in Clericum vel Monachum injecerit, Anathemati subjaceat, & nullus Episcopus illum præsumat absolvere, donec conspectui Summi Pontificis fuerit præsentatus & ejus mandatum susceperit. In ultimo Canone Concilii Remensis Incendiariis anathema dicitur, quippe hæc domorum pestis in Provincia Belgica sæpissime grassabatur. In pœnitentiam tanti criminis reis injungitur, ut anno integro vel in Terra Sancta vel in Hispania militent.

§. X.

Ludovicus junior in Regem ungitur.

Chron. Maurin. p. 378. Rex Ludovicus Crassus die Sabbati vigesima quarta Octobris cum Radulpho Veromanduensim Comite, qui ipsi cognatus, & Regiæ Domui Præfectus erat, multisque Francorum Proceribus Concilium ingreditur, tribunal ascendit, Domni Papæ pedes osculatur; tum juxta Papam Cathedra posita sedens, & pauca